

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

38. De sorore S. Greg. Nazianzeni, quæ deuota mente SS. Eucharistiam adorans & contrectans à membrorum omni[um] dissolutione ac grauißimis cruciatibus quibusangebatur, sanata est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Quomam ergo modo visum est ipsi, me (quod
 charissimum habebat, neque enim quemquam
 nostrum alium nec in somnis quidem praesentem
 rebat) noctu repente superuenientem cum
 ministro, candidissimisque panibus pro meo
 re benedictis atque signatis eam aluisse, sic
 conualuisse, viresque collegisse. Ac nocturnae
 visioni veritas respondebat. Ab eo enim
 tempore ad se rediit, spemque meliorem concepit
 quemadmodum dilucido & perspicuo
 momento declaratum est. Nam cum postero die
 ad eam matutino ingressus, primo solitior
 larium vidissem, deinde haec consueta,
 noctu habuisset, ecqua re opus haberet,
 cunctatus essem: Tu me, respondit illa,
 incunctanter ac tranquillo vultu, Nate,
 uisti, ac postea rogas, ecquid valeo. Simul
 nutu mihi ancillae significabant, ne contem-
 cerem, sed prompte responsum hoc acciperem
 ne patefacta rei veritate, moerore frangerem.

*De sorore Gorg. Nazianzeni quae deuota mente
 Eucharistiam adorans & contrectans, a mem-
 brum omnium dissolutione ac grauissimis cruci-
 bus, quibus agebatur, sanata est. Idem vi-
 su in oratione in laudem sororis suae Gorgoniae.*

CAP. XXXVIII.

AD omnes huius miraculi fama peruenit
 liis Dei operibus, & viribus, in omnium
 auribusque versatur, &c. Mihi vero nunc

rendæ atque euulgandę huius rei tempus esse videtur, non solum ob Dei gloriam, sed ad eorum etiam, qui calamitatibus vexantur, consolationem. A Egro erat (soror Gorgonia) corpore, pessimeque affecto, ac morbus insolens erat ac prodigiosus, inflammatio subita totius corporis, & velut ebullitio quædam & feruor sanguinis, ac deinde eiusdem cõcretio, & torpor pallorque incredibilis, ac mētis membrorumque dissolutio, idque non per loca interualla, sed nonnūquam etiam admodum continue, nec malum hoc humanum esse iudicabatur. Nec verò tum separatim, tum etiam inter se de morbi ratione consultantium ars & industria depellendo dolori par esse poterat, nec parentum lachrymæ, quæ multum sapè valuerāt, nec publicę preces & supplicationes, quas, vt pro sua quisque salute, populus vniuersus faciebat. Omnes enim eo animo erant, vt illius salutem, suam esse salutem ducerent, quemadmodum contrà, communem illius morbum, communem omnium morbum & calamitatem. Quid igitur magna illa anima, maximisque digna facit, & quam dolori medicinam adhibet (hic enim iam arcanū situm est.) Desperatis aliorum omnium auxiliis, ad mortalium omnium medicum confugit, notis que intēpēsta caligine obseruata, cum leuius aliquando morbus vrgeret, ad altare cum fide procūbit, eumque qui super illud colitur,

COLLATION: SACRAR.

eum magno clamore obtestans, omnibus
 nominibus appellans, atque omnium rerum
 quas vnquam mirificè gesserat, commone-
 sciens (nam vtriusque Testamēti historias
 lebat) tandem pia ac præclara quadam im-
 dentia effertur, eam, quæ Christi fimbria
 guinis profluuiū cōpresserat (*Mat. 9.*) imitatur
 quidquid fecerit, audite, caput cum patri-
 more vberimisque lachrymis (muliercula
 lius instar, quæ olim Christi pedes irrigauit
 altari admouēs, nec se antè ab eo discessu
 minitans, quàm sanitatem cōsecuta sit, ac
 inde hoc suo pharmaco totum corpus per-
 gens, ac sicubi quippiam Sacramenti præ-
 corporis & sanguinis manus cōdiderat, lac-
 chrymis admiscens (ô rem admirandam) p-
 tinus se liberatam morbo sentit, atque &
 pore, & animo, & mente leuis abscedit, &
 spei mercedem cōsecuta, vt quod sperare
 obtineret, animæque firmitate corpori fir-
 tatem comparat. Hæc magna quidem sum-
 egregia, sed vera, ac narrationem hæc à
 ctantiæ causa nequaquam institutam. Sed
 hinc liquidò cōstat, quod eam rem quæ
 vixit, tectâ & silentio cōpressam, nunc p-
 patefecit. Ac ne nunc quidē detexissem, nisi
 hi periculi cuiusdam timor incessisset, si
 tum miraculum, nec fidelibus, nec infidelibus
 nec huius ætatis hominibus, nec posteris
 pertirem.